

ROTTERDAMSCHES COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk. Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren. Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.— Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

EDITIE van Donderdag Avond.

BERIGT.

Dagelijks, uitgenomen des Zondags, des avonds ten negen ure aan het Bureau der Courant à 10 Cents verkrijgbaar eene **AVOND-EDITIE.**

Bij het ontvangen van belangrijke telegrafische tijdingen worden bovendien terstond **Buitengewone Bulletins** à 10 Cents verkrijgbaar gesteld.

BUITENLAND.

LONDEN den 29 Junij.
Maandag middag kwam de Hertog van Oporto, die eenigen tijd in België heeft doorgebracht, op het paleis van Buckingham alhier aan en woonde des avonds den maaltijd ten Hove, met den Koning der Belgen en den Graaf van Vlaanderen bij.
Het Hof is voornemens het paleis van Buckingham den 4 Julij te verlaten, om gedurende eenigen tijd zijn zomervakantie te Osborne op het eiland Wight te houden. Te Dublin vleit men zich met een Koninklijk bezoek in de maand augustus. Althans 10,000 man troepen hebben bevel gekregen om het kamp aan de Curragh te gaan betrekken, waar, naar gezegd wordt, H. M. eene revue over die troepen zal komen houden.
— Morgen hervatten de beide Parlementshuizen hunne werkzaamheden, en het was te verwachten dat de bladen reeds bij voorraad over den aard daarvan redeneren zouden. Dit doet onderanderen de Observer, het wekelijksch orgaan van lord Palmerston. Lord Granville zal, zoo leest men daar, dien dag in het Groothuis en lord Palmerston in het Lagerhuis de voorgenomen gedragslijn der Regering moeten doen kennen. Wellicht werd nooit een Kabinet onder moeilijker omstandigheden gevormd. Wel is waar rekent het op eene numerieke meerderheid van 13 stemmen en kan het Ministerie besturen en voorwaarts gaan als de liberale partij eendragtig handelt. Maar ongelukkigerwijze beweert de uiterste liberale partij, die reeds vroeger teekenen van misnoegen aan den dag legde, ten eene male van hare in de vergadering in Willis Rooms gedane beloften ontslagen te zijn, en wendt daarbij voor dat de haar gedane beloften zijn verbroken. Zij spreekt zoo hevig dat het twijfelachtig wordt of de heer Cobden het hem opgedragen ambt wel zal aanvaarden. In dat geval zou de heer Milner Gibson, die met de heeren Cobden en Bright zoo bevriend is, denklijk willen aftreden. Maar wij hopen hartelijk dat het zoo ver niet komen zal, dewijl de Natie eene goed gevestigde Regering wil.
Lord Palmerston, zegt de Observer verder, zal denklijk zijn vasten wil uiten om alles aan te wenden ten einde het Land niet in den oorlog worde medegesleept en de strikteste onzijdigheid handhaven; maar tevens zal hij verklaren eene stelling in te nemen die tegen alle gebeurlijkheden dekt. Wat de Parlementaire hervorming betreft, waarschijnlijk zal hij zeggen dat de Regering niet voornemens is een wetsontwerp dienaangaande in deze Zitting in te dienen, maar wel er een tegen de volgende, die in november geopend wordt, in gereedheid te brengen. Zij zal

DE TENTOONSTELLING van KUNSTWERKEN VAN LEVENDE MEESTERS te 'sGravenhage 1859.

VIERDE BEZOEK.

Even als het in het verslag eener groote muzikale uitvoering somtijds voldoende is, ter kenschetsing van de wijze waarop het orkest zich van zijne taak heeft gekwet, de namen te noemen van hen, die daarin de verschillende partijen vervullen, zoo kunnen ook wij — door plaatsgebrek verhoinder ieders speciale verdienste nog weder eens speciaal te doen uitkomen — ter waardering van den *gesamt*-indruk der Haagsche tentoonstelling, volstaan met het noemen van eenige namen, waar het kunstenaars geldt die tot dien indruk hebben bijgedragen op verdienstelijke, soms hoogst verdienstelijke, maar niet buitengewone wijze. Wij doen dit te gereder, omdat wij ons vleijen voor een publiek te schrijven dat niet zoozeer vreemdeling is op onze expositien, of het zal die namen van ouds kennen en begrijpen welke verdiensten het zijn, waarvoor wij *en passant* eene buiging willen maken, in het vertrouwen dat eene volgende expositie ons aanleiding zal geven te in een of ander kunstwerk meer bepaald aan te wijzen.
Wij noemen dan Ch. Rochussen met zijn *Strand aan de Zuiderzee* en zijn *Park met figuren XVII eeuw* (teekening); W. Verschuur, wiens *Stal met Paarden* ons alleen een weinig paars van toon voorkwam, maar in wiens kleinere schilderijen, vooral in de *Ploeg met vier paarden*, wij den zorgvuldigen teekenaar en bekwaamen penseelvoerder herkennen; H. van de Sande Bakhuyzen met zijne landschappen met vee; te Gempt met zijne geestige, fiks geschilderde voorstellingen uit de dierenwereld; Bomblé, wiens *Tirailleurs* vooral de aandacht verdient; van Schendel, die zoo als altijd eene groote uitvoerigheid aan veel illusie

op gelijke grondslagen als de vroeger door lord Russell ontworpen rusten. Dit Parlement, dat denklijk tot het laatst van augustus bijeen blijft, heeft ook nog werks genoeg, ware het ook alleen met de behandeling der begrotingen en erdewetten, door den Kanselier der schatkist in te dienen. De Natie zal zich, meer dan waarschijnlijk, op eene vermeerdering van belastingen moeten voorbereiden, en het zal te bezien staan of de heer Gladstone nu nog van oordeel blijft dat de heffing van de inkomsten met 1860 op kan houden. Ook de kerkelijke belasting, de uitgaven voor de zeemagt enz. zullen veel te bespreken geven.
— Een kortstondig maar hevige onweider, door stormwind vergezeld, bragt laatstleden zondag morgen ten zeven ure op verschillende plaatsen in Engeland treurige ongelukken te weeg.

PARIS den 29 Junij.
(Particuliere Correspondentie.)
De Moniteur deelt heden in een geheel ongewonen vorm (want het heeft meer van een brief dan van een officieel rapport) eenige bijzonderheden mede omtrent den slag van Solferino. Na de voornaamste strategische bewegingen der beide legers te hebben aangewezen, zwaait de correspondent van het officiële blad den grootsten lof toe aan het Fransche leger, dat allengs zijne zamengedrongen massa's tegen den vijand heeft aangevoerd. De *furia franchese* was ditmaal vervangen door de kalme en de deugdelijkheid van eene oude armée. Eene passage in de mededeeling verdient te worden opgemerkt; men zou haar, welvoegelijksch, moeijelijk in een officieel rapport hebben kunnen opnemen. „De Keizer van Oostenrijk die zich te Cavriana ophield, ter plaatse waar later de Keizer zijn hoofkwartier vestigde, heeft tegen vier ure des namiddags het slagveld verlaten en is in de richting van Goito teruggetrokken. Van de hoogten van Cavriana heeft men de digte stofvolk kunnen zien die op het voetspoor van zijn geleide opsprees.“ Men kon moeijelijk op eene duidelijker manier zeggen dat de Keizer van Oostenrijk de vlucht heeft genomen voor de vereenigde troepen van Frankrijk en Sardinië.
Zoo als gemeld is, keert Keizer Frans Jozef althans tijdelijk naar Wenen terug. Men verzekert dat het gevaar van een opstand te Pesth, de hoofdstad van Hongarije, zeer dreigend wordt. Ik weet niet of het waar is, maar onwaarschijnlijk is het toch niet en men begrijpt dat de Keizer de beweging in hare geboorte zal willen smoren.
Omtrent de verliezen, door de Geallieerden geleden, weten wij nog niets. De Sardiniërs schatten het getal van hunne dooden en gekwetsten op niet hooger dan duizend.
Men zegt hier dat de Oostenrijkers zoo spoedig hebben willen slaags raken, omdat men verwachtte dat het legerkorps van Prins Napoleon zich den 28sten met het groote leger zou vereenigen en men daarna een nog sterkeren vijand tegenover zich zou zien.
Wij tellen geene generaals onder onze gesneuvelden; men verneemt echter heden avond dat Junot, Hertog van Abrantès, chef van den generaal staf eener divisie onder den maarschalk Niel, zeer gevaarlijk is gekwetst.
Het gerucht eener mobilisatie van de nationale garde, ten einde een korps van 350 a 400,000 man samen te stellen, is geheel ongegrond. Er zijn zelfs, naar ik meen, geene 100,000 man nationale gardes in al de departementen te zamen. De nationale garde zal gedurende den oorlog de wachtposten te Parijs

paart; Kosters met zijn stil water; Lieste met een van zijne heidegezigten; Springer met zijne *Stadsgezigten*; Lingeman met zijne uitvoerig gepenseelde genrestukjes; Hans met *australische* landschappen, waarin meestal een goed aspect is; J. H. van de Laar met eene uitvoerig en krachtig geschilderde voorstelling van *Cosmo I en Benvenuto Cellini*; Tom met drie landschappen met vee, waarvan vooral dat aan den heer P. J. Landry te 'sHage toebehoorende, fijn van koloriet en zeer geacheveerd is; Schmidt Crans, die in *De vrouw van den veroordeelde* bewijst dat de schilder nog niet is ondergegaan in den illustrator van het geestigste tijdschrift in Nederland; mej. A. Stolk, wier bloemen er niet uitvoeriger op worden; mej. Bakhuizen, die daarentegen met succes voorwaarts streeft, enz., enz.
Wij rusten van deze *steeple chase* door de expositietijl uit voor W. A. van Deventer's fraai geschilderd *Y. bij Zeeburg*. Daar is de helderheid, de kalme en de ruimte der natuur in dit doek, dat wij voor een van 's kunstenaars best geslaagde werken zouden houden, zonder den wat zwaren toon en het wat te materieel karakter van de wolken beneden aan de lucht. Het water en de schepen zijn voortreffelijk. Groote lof komt onzes inziens toe aan een anderen zeeschilder, M. F. H. de Haas, voor wiens *Fregat in het Engelsch Kanaal* wij met groot genoegen toefden. Daar is eene breedheid en flinkheid in de behandeling, eene degelijkheid in het begrip van kleur en effect, die van vooruitgang spreken. Het schip zelf is allergelukkigst; zee en lucht, op zich zelf goed geschilderd, zouden wellicht door eene betere verhouding in de waarde der toonen meer in harmonie met elkander kunnen gebragt zijn.
Wij zijn ditmaal minder ingenomen met het werk van des kunstenaars naamenogen, J. H. L. de Haas. Ofschoon wij gaarne erkennen dat er iets aantrekkelijks is in de helderheid van het aspect zijner landschappen met vee gestoffeerd; ofschoon wij ook willen toegeven dat er wel zon is in sommige partijen, zoo missen wij toch ongaarne de stevigheid, het reële in die sterk verlichte voorwerpen. Wij gevoelen de moeijelijkheid om onze bedoeling zonder omschrijving duidlijk te maken en wij kunnen toch, korthedshalve, het

betrekken, en de lijsten worden opgemaakt van hen, die, als bewoners van het departement van de Seine, bij de nationale garde kunnen worden ingelijfd. De garnizoenen zijn zeer zwak, daar b'j. a alle troepen naar Italië zijn gemarcheerd.
Ik kan niet met stilzweigen voorbijgaan de mystificatie waarvan de heer Troplong, eerste president van den Senaat, het slagtoffer is geweest. Iemand — men zal wel nooit te weten komen wie — heeft in de vertrekken der Tuilerien een vel postpapier weten magtig te worden met het gedrukte opschrift: *Cabinet de l'Empereur*, en er het Keizerlijk zegel op weten te drukken. Op dit vel papier heeft hij vervolgens aan den heer Troplong een bulletin van de overwinning van Solferino gerigt, waarin de bespottelijkste overdrijvingen voorkwamen omtrent de gevolgen van den slag; er was sprake van 70,000 gevangenen, zes artillerie-parken en 10,000 paarden die genomen zouden zijn.
De heer Troplong beijverde zich dit stuk te doen drukken en aanplakken. Twee uren lang is dit fabelachtig bulletin aan den ingang van het Luxembourg te lezen geweest. De heer Troplong had zich intuschen naar de Keizerin begeven en wenschte haar met meer dan gewone geestdrift geluk wegens deze schitterende overwinning. De Keizerin was verwonderd, maar nog meer de heer Troplong, toen hij vernam hoezeer men hem had misleid. Zoo spoedig mogelijk werd het ongelukkige bulletin weggenomen en een onderzoek ingesteld om den schuldige uit te vinden. Zal hij te vinden zijn?
Ik heb u vroeger gesproken van een proces dat het blad Le Courrier de Paris eene nieuwe veroordeeling op den hals had gehaald. Na de behandeling van het proces was de Courrier de Paris van eigenaar veranderd en was dus de nieuwe eigenaar blootgesteld aan het gevaar van, in de termen der wet vallende, het blad te zien supprimeren, wijl het de derde veroordeeling was geweest. De heer Raullot, de vroegere eigenaar, had verklaard dat hij niet tegen het vonnis in appél zou komen, tenzij de nieuwe eigenaar, de heer Boule, hem 1000 francs zond. De heer Raullot was veroordeeld geworden tot eene boete van 2000 francs en eene maand gevangenis. De heer Boule begaf zich daarop naar het ministerie van binnenlandsche zaken bij den heer de la Guéronnière om dezen de zaak mede te deelen. Het antwoord was dat de heer Raullot, wijl hij onmiddelijk het blad wenschte te doen supprimeren, zijne maand gevangenisstraf zou ondergaan en de boete betalen en tevens dat het blad, nu het in andere handen overging, gratie zou krijgen wegens zijne drie veroordeelingen. De ware eigenaar van den Courrier is echter de heer de Morny en er zijn menschen die gevoelen aan eene kleine krijgslist, tusschen hem en de heeren Boule en Raullot afgesproken.
De dagbladen deelen het overlijden mede van den heer de Richemont, die zich graaf de Richemont liet noemen, lid was van een onzer groote administratiën en de vader eene gedeputeerde. Hij was de zoon van een slavencommandeur. — De titel van een opzigtter over de slaven in de kolonien, — en had den naam van des Bassins aangenomen, omdat er op eene bezitting welke hij in de kolonien had, drie bassins werden aangetroffen; daarbij had hij ook nog den graventitel gevoegd, zonder er eenige aanspraak hoegenaamd op te bezitten. Het is een van de voorbeelden van den hartstogt voor titels, die door onze nieuwe wetten zoo streng wordt te keer gegaan.

— De bijzonderheden, door den Moniteur wegens niet beter uitdrukken dan door te zeggen dat men om die schapen en koeijen niet heen kan loopen, dat zij geen *corps* genoeg hebben, en dat er geen lucht genoeg in het tafereel circuleert.
Hetzelfde bezwaar hebben wij tegen de ongetwijfeld beter en vaster geteekende schilderij van Tschaggeny te Brussel, en onwillekeurig zouden wij hier alweder genedig zijn te verwijzen naar de producten onzer oud-hollandsche school, onzer Potters, A. v. d. Velde's en anderen, waar de waarheid nooit aan het aspect is opgeofferd. O ja, daar schittert zonlicht in Tschaggeny's *Herderin en schapen de schaduw van een muur zoekende*, — maar het schittert op een plat doek, niet in een ruim tafereel. Zoo als de onzes inziens overdreven hoog geprezen schilderij ons hier voorkwam dachten wij onwillekeurig weer aan den *coup de pistolet dans une cave*.
Is het vreemd dat wij ons, na zooveel kleur, voor een oogblik wendten tot eene kunst, die alleen door vormen en lijnen naar haar hoogste doel, naar schoonheid streeft? Onder de weinige beeldhouwen werken op deze expositie is betrekkelijk veel goeds en noemen wij Fraikins *Meisje met de duif* uitstekend. Welk eene bevalligheid en tevens welk eene zuiverheid, welk een achève in die vormen! Daar moge een zweem van affectatie in dat lieve kopje en in die pose schuilen. — van hetgeen er zoo dikwijls mee gepaard gaat: weekheid in de opvatting, kleingeestigheid in de uitvoering is het verre, verre verwijderd. Ook dien anderen belgischen beeldhouwer, Leonard de Cuyper, brengen wij gaarne onze hulde voor zijn fraai gemodelleerden *Napolitaanschen Visscher*, die daarenboven gelukkig van uitdrukking is en daarom alligt verkozen zal worden boven Frison's *Balspeler*, een beeld dat overigens eene uitmuntende getuigenis aflegt van de studie des franschen kunstenaars. Na een blik op Lacomblé's verdienstelijk model voor het gedenkteeken op het graf van Tollens te Rijswijk en op de reproductie in pleister van zijn marmeren beeld *De slaap der onschuld*, nemen wij voor ditmaal afscheid van de kunst, die zulk eene moeijelijke, diepe studie van den vorm van hare beoefenaars eischt, om aandacht te vragen voor eene schilderij, waarin het plastische element meer dan het

den veldslag van Solferino medegedeeld en den 25 leizer uit Cavriana aan het officiële blad toegezonden. luiden in haar geheel dus:
„De dag van gisteren heeft zich door een dier veldslagen gekenmerkt welke, zoo zij al geen einde aan den oorlog maken, nogtans vergunnen den uitslag er van te voorspellen. De Keizer van Oostenrijk voerde persoonlijk het bevel; hij heeft dus kunnen zien van welke Natie hij zich den vijand gemaakt had. — De Oostenrijkers behielden zich, toen zij eerst voor ons uitweken, eene spoedige aanvallende terugkeering voor. Hun zoo beslist teruggetrokken achter de Mincio had ten doel ons een valsch vertrouwen in te boezemen, voor de snelheid onzer bewegingen een ruim veld te openen, en zoo doende onze kolonnes, door de marsch verder van elkander verwijderd, aan een plotselingen aanval bloot te stellen, die haar door afscheiding had kunnen verzwakken. Maar gelukkig heeft de Keizer die hooge voorzigtigheid niet verloochend die zelfs zijnen moed beheerscht. Hoe meer het verbonden leger voorwaarts trok, des te meer versterkten onze kolonnes zich onderling, door zich digter aan een te sluiten.
„In den nacht van den 23 op den 24 vernam men dat de Oostenrijkers weder over de Mincio en ons te gemoet trokken. Een veldslag was onvermijdelijk. Het geheele vijandelijke leger, op zijnen weg terugkeerende, maakte zich gereed ons den overtocht te betwisten. Solferino, San Cassiano, Cavriana, alle sterke stellingen, waren door de Oostenrijkers bezet, die, door talrijke artillerie ondersteund, al de hoogten tot bij Volta besloegen. Aan hunnen linkervleugel, in de vlakte, tusschen Volta, Guidizzolo en Medole, trokken talrijke kolonnes met kavalerie en artillerie op, om onzen regtervleugel om te trekken. Bovendien had de vijand tusschen Solferino en Peschiera sterke strijkrachten, die zich tegen het leger des Konings van Piëmont verzetten moesten, dat van Desenzano naar Pazzalengo oprukte. De legers stonden in deze stellingen toen, ten vijf ure des morgens, het eerste legerkorps (maarschalk Baraguay d'Hilliers) voor Solferino in het gevecht geraakte. De hoogten en het dorp werden, na een woedend gevecht, ingenomen en bezet. Middelerwijl strekte het tweede legerkorps (maarschalk de Mac-Mahon), dat regts van het eerste in de vlakte stond, zich naar zijnen eigen regtervleugel uit, om zich met den generaal Niel te vereenigen, die op Medole aanrukte.
„De Keizer had het bevel over het gansche leger aanvaard. Z. M. liet de infanterie en artillerie der garde voorwaarts rukken, om zich tusschen het eerste en tweede korps te vestigen. San Cassiano in te nemen en daarna den regtervleugel van den maarschalk Mac Mahon te versterken, die, uit hoofde der verwijdering van den generaal Niel, eenigzins kwetsbaar was. Z. M. zond de geheele kavalerie der garde en de beide divisien kavalerie van het eerste en derde korps af, om de gaping tusschen het tweede en vierde korps aan te vullen.
„De maarschalk Canrobert had in last de beweging der Oostenrijkers gade te slaan, die van den kant van Mantua verwacht werden.
„Gedurende den geheelen dag vocht men, langzaam voortuittrekkende, maar altijd in goede orde, terwijl de korpsen zich onderling aaneensloten. Het eerste korps heeft, na Solferino bemagtigd te hebben, al de stellingen in de richting van Pozzolengo achterelkander ingenomen. De nacht alleen kon het stuiten. De garde is naar San Cassiano en Cavriana gerukt, de hoogte dekkende. Laatstgenoemd dorp is, onder de oogen des Keizers, die in persoon het

pittoreske op den voorgrond treedt en die, vreezen wij, daarom juist niet die sympathie bij ons, meestal alles behalve plastisch gevoelend, publiek gevonden heeft welke zij verdiende. Het is Ph. Koelman's *Spelende jongens op den Egyptischen Leeuw van het Capitool te Rome*. Zoo zij enkel oog mogt hebben voor een smeltend en verleidelijk koloriet, voor gemak of chique in de penseelsbehandeling, — ga dan maar gerust verder, waarde lezer, zij zult u hier niet bevreemd vinden. Maar wanneer eene trouwe, angstvallig trouwestudie van het karakter des onderwerps, wanneer eene schier onberispelijke teekening, zoo van de spelende jongens op den voorgrond, als van de figurtes in den verre achtergrond, zoo van hoofdzaak als van accessoires, — wanneer die eigenschappen door u op hare waarde kunnen geschat worden, wanneer zij zult hebt voor een kunstwerk, waarin de opvatting van het begin tot het einde met vaste hand is volgehouden, — sta dan gerust een poos lang voor Koelman's schilderij stil en laat u door hem verplaatsen op een terrein en medevoeren in eene kunststrigting, waar de atmosfeer als van iets klassieks doordrongen is. Wanneer ge lang genoeg hebt genoten zult ge den kunstenaar danken voor zijn tafereel, al wenschet ge hem wat minder pijnlijk te zien schilderen.
Eenmaal in die richting gebragt, — wie weet of wij uwe sympathie dan ook niet konden winnen voor de wellicht niet genoeg opgemerkte voorstelling van A. Siegert te Dusseldorf, *Eene arme familie in het huis eens rijken gespijzigt*. Wij willen u des noods toegeven, dat er een zweem van affectatie schuilt in het najagen van zekeren stijl; maar erken dan verder ook met ons de rijpe en gemoedelijke opvatting des kunstenaars, de groote verdiensten in de uitvoering, — hier niet in den zin van schildering, behandeling, maar van compositie, teekening, uitdrukking. Wij weten dat wij de lagchers niet op onze zijde zullen hebben, maar toch moeten wij verklaren hooger met Siegert's ietwat idealistische voorstelling te zijn ingenomen dan met de greep, ditmaal door d'Unker (een anderen Dusseldorfer) in de volle werkelijkheid van onzen leeftijd gedaan. O zeker, daar is veel waarheid, veel natuur, daar is humor ook in die *Visitatie aan de grenzen*; maar behalve dat het onderwerp nu reeds

artillerievuur bestuurd, met groote levendigheid bemagtigd.

Het vierde korps (generaal Niel) trok voort voor voortwaarts, steeds grond winnende. Er was een oogenblik, tegen vier ure des namiddags, dat de Oostenrijkers, om hunnen terugtoeg tot ondersteunen, eene uiterste poging waagden om tusschen het vierde en tweede korps door te dringen. Een verwoede strijd ontstond: die infanterie en artillerie namen er deel aan, en de cavalerie volmondig, door herhaalde charges, den beslissenden uitslag van dezen merkwaardigen dag. Dit was het laatste bedrijf van den veldslag; de Oostenrijkers trokken langs de geheele linie terug. Deze terugtoeg werd door een verschrikkelijk onweder, dat nu een uur aanhield, begunstigd. De donderslagen, de hagel, de wind, eindelijk eene vreeselijke waterhoos, maakten eene zoodanige uitwerking, dat men op het geheele slagveld niets meer zien kon.

Toen het weder bedaard was, was de vijand verdwenen en zag men in de verte de richting welke zijne afbrekkende kolonnen namen. De Keizer van Oostenrijk, die te Cavriana verblijft, heeft op dezelfde plaats waar de Keizer later zijn hoofdkwartier vestigde, heeft tegen vier ure het slagveld verlaten en is den weg naar Gaito ingeslagen. Van de hoogten van Cavriana kon men de dikke stofwolk zien, die van onder de voeten van zijn escorte opsteg.

Keizer Napoleon heeft in zeker opzigt zichzelf overtroffen. Men zag hem overal en altijd, den slag besturende. Allen die hem omringden sidderden voor het gevaar dat hem onophoudelijk dreigde; hij zelf alleen scheen er onbetroffen mede te zijn. De bescherming waarmee God hem gedekt heeft strekte zich tot zijnen generaal staf uit. Slechts één cent-garde werd in de nabijheid van Z. M. gekwets. Verscheiden paarden van den staf en van het escorte zijn gedood of gekwets.

In particuliere berigten uit Cavriana van den 27 dezer lezen wij, dat Keizer Napoleon aldaar zijn verblijf had verlengd, om aan het leger eene welverdiende rust te gunnen. Het gehele leger was op weinige mijlen afstands van de Mincio gekampeerd en alles deed vermoeden dat men binnen een paar dagen die rivier zou overtrekken. De gezondheidstoestand en de stemming van het leger waren voortreffelijk.

Iedereen, generaals, officieren en soldaten, heeft de houding des Keizers gedurende den slag van Solferino met een kloppend hart bewonderd. Hij heeft zich aan het vuur des vijands blootgesteld; meer dan één kogel vloog rondom hem heen. De aanvoerder der cent-garde Verly, die zich op eenige schreden afstands achter den Keizer bevond, kreeg een kogel op zijn borstkas, die afstuitte en platgedrukt werd tegen het kuras van een kapitein naast hem.

Toen het lot van den veldslag beslist was, verwijderde zich de Keizer van Oostenrijk met zijn staf langs het dorp Volta, te midden van de wanorde en de ophooping, welke de onvermijdelijke gevolgen zijn van het terugtrekken van een groot leger. Het schijnt zelfs dat het escorte des Keizers groote moeite had om hem een weg te banen door de vlugtelingen. Een Oostenrijks officier, die op het slagveld stierf, stelde aan een der personen van het gevolg des Keizers een prachtig gouden horloge en eenige ringen ter hand; de Keizer heeft bevolen deze voorwerpen bij de eerste gelegenheid de beste naar de Oostenrijksche voorposten over te brengen.

De kolonel Franconièr, adjudant van Prins Napoleon is den 26 dezer in het hoofdkwartier aangekomen. Het 5de legerkorps had Parma verlaten en zal zich dezer dagen met de hoofdmagt der Geallieerden vereenigen.

De divisie Bourbaki, die gedurende den slag van Solferino een Oostenrijks korps van 15000 man in ontzag moest houden, is diens gevolg eerst op het slagveld kunnen aankomen toen de vijand terugtrok.

De gekwetsen in den slag van Solferino zijn voor het grootste gedeelte naar Brescia overgebracht, waar zij de zorgvuldigste verpleging vonden. Twaalf zusters van heftigheid zijn uit Marseille vertrokken om in het leger van Italië hare diensten te wijden aan de gekwetsen.

Door den graaf de Cavour, minister van buitenlandse zaken in Sardinië, is aan de Vertegenwoordigers van dat Land bij de buitenlandsche Hoven eene circulaire toegezonden, waarin genoemde staatsman begint met te herinneren aan zijn memorandum van 1 maart jl. en de daarin ontwikkelde overtuiging, dat het regeringsstelsel door Oostenrijk in Lombardije gevolgd de bevolking hoe langer zoo meer moest verbitteren tegen de heerschappij van een volk, waarmee zij noch door afkomst, noch door zeden, noch door taal gemeenschap heeft.

De Oostenrijkers, vervolgd de Minister, waren na verloop van eene halve eeuw in die provinciën niet gevestigd, maar alleen gekampeerd. — een toestand

die, zoo als wij beweerden, wel niet in strijd is met de tractaten, maar wel zeker met de groote beginselen van billijkheid en regtvaardigheid, waarop de maatschappelijke orde rust. Wij veeiden daarbij dat, zoo men er niet in slaagde Oostenrijk te bewegen tot wijziging der bestaande tractaten, men zich zou moeten vergenoegen met meerder of minder heilzame palliatieven, en wij hebben de meest geschikte middelen aangeduid, welke, onzes inziens, tot het gewenschte resultaat konden leiden.

Oostenrijk bleek echter minder dan ooit tot verzoening geneigd, verduubelde de bedreigingen, en hoopte ontzagheleke strijkrachten samen tegen Sardinië, de eenige slagboom tegen zijne uitsluitende heerschappij in Italië. Daar ook de kleinere Staten, tegen den wensch hunner onderdanen, hun lot aan dat van Oostenrijk verbonden hadden, schenen ernstige en onvermijdelijke ontwikkelingen aanstaande en werd de rust van Europa bedreigd.

In deze omstandigheden nu sloeg Rusland een Congres voor; de groote Mogendheden traden toe en Sardinie nam het aan. De grondslag van dat Congres was de handhaving van het territoriaal statu quo, d. i. van de tractaten welke aan Oostenrijk zijne bezittingen in Italië verzekerd.

Men weet wat er verder gebeurde; hoe Oostenrijk het masker afwierp en Sardinië aanviel. De heldendaden des vijands op Piemontesch grondgebied bepaalden zich echter tot het plegen van gruwelijke wreedheden tegen de weerlooze bevolking. Hij werd van dat grondgebied verdreven en de overwinningen van Palestro en Magenta openden ons den toegang tot Lombardije.

Toen bleek het dat wij ons niet bedrogen hadden in onze meening omtrent den volksgeest in de Lombardio-Venetiaansche provinciën en in de kleine Staten, die gemeene zaak met Oostenrijk hadden gemaakt. Die volksgeest barstte uit, hernieuwde de unie van 1848 en bevestigde eenstemmig de aanhechting aan Sardinië. De Koning heeft, door gehoor te geven aan de ongedwongen uitdrukking van den volks-wensch, op geenerlei wijze de bestaande tractaten geschonden; want Oostenrijk zelf heeft door zijne toetreding te weigeren aan een Congres, hetwelk de handhaving dier tractaten ten grondslag had, de overeenkomsten van 1814 en 1815 verscheurd.

Het doel van den tegenwoordigen oorlog, Z. M. de Koning komt er openlijk voor uit, is de onafhankelijkheid van Italië en de verdrijving der Oostenrijkers van het Schiereiland. Deze zaak is te heilig dan dat zij geen sympathie zou vinden bij de openbare meening, ja ook in de Kabinetten van Europa.

In den jongsten tijd echter heeft men wantrouwen en achterdocht, meer of minder openlijk, aan den dag gelegd. De edelmoedige tusschenkomst van onzen bondgenoot, Keizer Napoleon III, is tot op zekere hoogte miskend. Men heeft eerzuchtige bedoelingen en plannen tot uitbreiding van grondgebied gezocht daar waar slechts eene edele toewijding aan de goede zaak der regtvaardigheid te vinden was. De verklaringen des Keizers, de proclamatie van Milaan, moeten evenwel daaromtrent den laatsten twijfel hebben weggenomen. Wij zijn overtuigd dat het Europeesche evenwicht niet verstoord zal worden door de verdrijving van eene groote Mogendheid uit zijn territoriaal bezit en dat een krachtig Koninkrijk in Italië, welks grenzen zijn aangewezen door de geographische gesteldheid, door eenheid van afkomst, taal en zeden, een waarborg zal opleveren voor de rust van Europa, dat zich dan veilig zal kunnen wijden aan de vreedzame ondernemingen welke onze eeuw tot eer verstreken.

De Minister eindigt met te zeggen dat de Sardiniëse Gezanten de tegenwoordige gebeurtenissen uit dit oogpunt moeten doen beschouwen en met zijne overtuiging uit te spreken van de zegepraal van hetgeen door hem als het goed regt van Italië wordt beschouwd.

Berigten uit Messina van den 20 juni melden dat de tegenwoordigheid van het Fransche eskader onder de bevelen van den admiraal Bouet de Willaumez aanleiding heeft gegeven tot manifestaties, waaruit de sympathie der bevolking ten duidelijkste doonstraalde. Bij zijne komst aan land werd hij met ontblooten hoofde door de menigte ontvangen.

KEULEN den 29 Juni.
De plegtige begrafenis der Groothertogin Weduwe van Saksen Weimar had eergisteren te Weimar plaats. Niet alleen de Dochters en Behuwdzonen der vereerde Overledene, maar ook de Prins Regent en Prins Karel van Pruisen met hunne Gemalinnen, en de Kleinkinderen of aanbepaald Kleinkinderen der Vorstin, Prins en Prinses Frederik Willem van Pruisen en de Groothertog en Groothertogin van Baden, waren aanwezig.

Inzonderheid gaf het genozen dat de Prins Regent zich, al was het dan ook slechts voor weinige uren, aan de dringende Staatszorgen van het oogenblik onttrokken had, om dit bewijs van kinderlijken eerbied voor zijne geliefde Behuwdmoeder te komen

geven. Eene groote schare van belangstellenden was toegestroomd. Nadat de kist in den grafkelder was nedergelegd daalden de Vorstelijke Personen daarin nog eenige oogenblikken af. De regerende Groothertog, die diep was aangedaan, werd door den Prins Regent van Pruisen ondersteund.

De tijding van den veldslag aan de Mincio, die, in weerwil der ontzagheleke hulpmiddelen welke ter dienste stonden, voor Oostenrijk zoo ongelukkig uitviel, heeft te Weenen eene zeer sombere stemming te weeg gebracht. Gedurende den laatsten tijd was zoo veel over de onverwinnelijkheid des Oostenrijkschen legers gesproken en geschreven, dat bijna niemand een zoodanigen uitslag voorzag. En wie de goede uitkomst durfde betwijfelen werd als een onruststoker aangemerkt. Met gespannen verwachting ziet men te gemeot wat Pruisen nu doen zal, te meer dewijl men weten wil dat eene schorsing in de onderhandelingen met die Mogendheid is ontstaan. Oostenrijk zou namelijk verklaard hebben dat het van zijne militaire kracht alleen de gevolgen hoopte, zoodat de Pruisische bemiddeling eerst na den beslissenden veldslag zou moeten volgen. Het is nu de vraag of die beslissende slag reeds geslagen is, dan of op een tweeden gewacht wordt.

De onrustigheid wordt nog vermeerderd door het gerucht dat in Zuid Tyrol eene zeer slechte stemming heerscht en dat eene deputatie uit dat gewest te Turijn zou verschenen zijn, om de inlijving in het Rijk des Sardiniësch Konings te verzoeken.

De minister graaf Rechberg, die zondag uit Verona te Weenen wederkeerde, had nog dienzelfden voormiddag een langdurig onderhoud met den heer von Werther, die onverwijld daarop een courier naar Berlijn afzond. Uit later telegrafisch bericht weet men dat ook de generaal Ruff, met eene zending des Oostenrijkschen Keizers belast, dingsdag derwaarts is vertrokken.

Het vroeger tamelijk ongunstig oordeel, in de militaire kringen in Oostenrijk over de getrokken kanonnen der Franschen geveld, is aanmerkelijk gewijzigd, zoodat de Oostenrijksche artillerie-officieren nu erkennen dat de vijand in die kanonnen een zeer groot overwigt bezit. Vroeger in het gevecht van Melegnano en nu laatstelijk in den veldslag aan de Mincio heeft de uitwerking der vijandelijke artillerie algemeene verbazing verwekt.

In de groote synagoge te Weenen maakte de rabbijn dr. Jellinek dezer dagen op de merkwaardige bijzonderheid omerkzaam dat thans niet minder dan twaalfduizend Israëlieten deel van het Oostenrijksche leger uitmaken en hoe het een lid dier natie, de overste luitenant van Salemsfeld, geweest is, door wiens dapperheid in den slag bij Magenta een vaandel, hetwelk reeds in handen des vijands was, dezen weder ontrukte werd.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 29 Juni.

De heer Cobden is hier te Lande aangekomen en ontving terstond na zijne aankomst brieven van lord Russell en lord Palmerston.

Er zijn berigten aangebragt door de Indian uit New-York van den 18 dezer. Katoen middl. 11 1/2 c. en te New-Orleans den 16 dezer 11 1/2 a 1/2 c. Meel en Tarwe lager.

Het stoomschip Atrato is van de Antilles gearriveerd.

LISSABON den 29 Juni.
Het stoomschip Tyne is met de Braziliaansche mail en berigten van Rio-Janeiro tot 9 juni alhier aangekomen, medebrengende £ 51,261 aan specie en tot eene waarde van £ 2325 aan diamanten. — Koffij op 5300 a 5500 reis genoteerd; uitgevoerd sedert de vorige berigten 57,156 b.; de voorraad bestaat uit 120,000 b. — Wisselkoers op Londen 24 1/2 d.

LONDEN den 29 Juni.
KOFFIJ prijshoudend; Ceylon Plant. 67 a 75/6; Native 51 a 58; — THEE, Ord. Congo 15 1/2 d. — SUKER als voren; in veiling wit Havana 51 a 52/6, br. dito 39/9 a 44/6. — RIJST, Bengaal 8/6 a 13/9. — PEPER en PIMENT iets hooger. — METALEN, Banca Tin 132 1/2. IJzer in loco 48. — OLIE, Lijn-29, Raap-39. — TALK in loco 55/9; op levering 56/9. — GRANEN stil.

LIVERPOOL den 29 Juni.
KATOEN. De omzet bedroeg heden 7000 b. tot vorige prijzen.

ANTWERPEN den 29 Juni.
KOFFIJ en SUKER prijshoudend. — GRANEN, Witte en Roode Tarwe f 11. Rogge f 6 1/4.

BERLIJN den 29 Juni.
ROGGE per Juli 35 3/4 th.

Bovenstaande dépêches hebben wij reeds in de meeste exemplaren van ons vorig nummer medegedeeld.

TURIJN den 30 Juni.

Officieel Bulletin.

Het hoofdkwartier van Keizer Napoleon is te Volta gevestigd. Het leger zet den overtoeg over de Mincio voort. De Keizer heeft den linkerover dier rivier bezocht. De positie bij Valleggio is door de Fransche troepen bezet; de bruggen welke door de Oostenrijkers zijn afgebroken worden door andere vervangen.

Het Oostenrijksche leger trekt terug en concentreert zich om Verona.

BERN den 30 Juni.

Dépêches uit Turijn bevestigen het berigt dat Garibaldi bevel heeft ontvangen het noordelijk gedeelte der provincie Valtelina te bezetten. Hij wordt te Tirano verwacht met een korps van 3000 man; reeds bevinden zich daar 500 man geregelde infanterie van het Sardiniësch leger.

Onderscheidene schermutselingen hebben in den omtrek van Bormio plaats gehad tusschen de vrijkorpsen in Valtelina opgerigt en de Oostenrijkers die de passen van Stelvio bezet houden.

TRIEST den 29 Juni.

Uit Verona meldt men dat graaf Pourtales gisteren in het hoofdkwartier aldaar is aangekomen. Het burgerlijk en militair bestuur van Lombardije, alsmede de ambteuren der overige instellingen dier provincie, hebben bevel ontvangen hunne standplaats naar Laibach over te brengen.

De generaal Giulay heeft het bevel over het hem toebehoorende regement als eerste kolonel aanvaard.

FRANKFORT den 30 Juni.

De op heden bepaalde zitting van den Bondsdag is tot zaterdag uitgesteld. De beraadslagingen over de schikkingen met Pruisen maken een gewenschten voortgang en de aanname der Pruisische voorstellen wordt bepaald verwacht.

MADRID den 29 Juni.

Spanje 1 1/2 pc. 30.60; dito 3 pc. 41.60.

PARIS den 30 Juni.

Frankrijk 3 pc. 62.50 a 62.95; dito 4 1/2 pc. 92.75.

Crediet Mob. 695. Spanje 1 1/2 pc. 29 1/2; dito Binnenl. 3 pc. 40.

LONDEN den 30 Juni.

De 3 pc. Gecons. 92 1/2. Spanje 1 1/2 pc. 30 1/2; buitenl. 3 pc. 42 a 43; Certif. 3 1/2. Mexico 3 pc. 18 1/2. Grenada 14 1/2. Venezuela 4 1/2 pc. 28 1/2. Illinois Shares 60 1/2; Bond 7 pc. 75.

WEENEN den 30 Juni.

Metaaliek 5 pct. 61.50; dito Nationale 67.30. Wissel Londen 140.50.

FRANKFORT den 30 Juni.

Metaal. 5 pc. 41 1/2; dito Nation. 45 1/2. Spanje 1 1/2 pc. 28 1/2; dito 3 pc. 38 1/2.

ANTWERPEN den 30 Juni.

Spanje 1 1/2 pc. 28 1/2; dito 3 pc. 39 1/2. Metaaliek 5 pc. 43 1/2; dito Nationale 5 pc. 47 1/2 ex coup.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 29 Juni.

Aanstaanden dingsdag zal in de groote zaal van het stedelijk Badhuis door den viool-virtuoos A. Zirpel, uit Berlijn, een concert worden gegeven, en daar onder anderen door hem worden ten gehore gebracht *la première fantasia* van Paganini, nog nooit alhier uitgevoerd. Reeds hebben H. M. de Koningin, Z. K. H. de Prins van Oranje, vele leden van het Corps Diplomatiek en andere aanzienlijken dit concert met hunne intekening vereerd.

Dezer dagen zijn, zoo als jaarlijks door de duincommissie te dezer stede, de diaconiën der verschillende gezindheden en andere besturen van inrigtingen die de taak dezer commissie ondersteunen, uitgenoodigd de vrucht van haren arbeid in oogen-schouw te nemen. Met bereidwilligheid werd aan die uitnoodiging gevolg gegeven en het was voor de opgekomen leden een wezenlijk genot die welige akkers, die schoon in den bloei staande aardappellanden gade te slaan. Na eene wandeling van ruim een uur door duinen, die allen in vruchtbare velden herschepen zijn, verzamelden zich de genoodigden aan de woning van den opzichter, en daar werd in ware en welgemeende woorden aan de verdiensten dezer commissie, aan die van haren geachten voorzitter en aan die van hare ijerige leden de regtmatige hulde toegebracht.

ROTTERDAM den 29 Juni.

Voor de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het hoofdkiesdistrict Breda, in de plaats van wijlen den heer mr. L. D. Storm, zijn, volgens telegrafisch berigt, 1940 stembiljetten ingeleverd. Niemand heeft echter de volstrekte meerderheid der stemmen op zich vereenigd en zal eene herstemming moeten plaats hebben tusschen den heer C. W. Oomen, die 723, en den heer H. Guljé, die 667 stemmen bekwaam. Op den heer W. J. Knoop waren 339 stemmen uitgebragt.

tot vervelens toe behandeld is (hoe allergeestigst o. a. door den franschen schilder Biard en met welk een overrijkdom van komische motieven) verraadt d'Unker hier onzes inziens een groot gebrek voor iemand die het leven van onzen tijd in zijne tafereelen wil afspiegelen: de reproductie van typen uit de lagere klassen der maatschappij, de uitdrukking van grovere gemoedsbewegingen, gaat hem gemakkelijker van de hand, dan het weergeven van karakters uit de wereld van den dusgenaamden *bon ton*, dan het doen uitkomen van de soms onmerkbare fijne nuances in de wijze waarop die wereld gewoon is hare indrukken en gevoelens te openbaren. Van daar een groot, zeer groot onderscheid tusschen den *Lombard* of de jongste stedelijke tentoonstelling in Amsterdam en deze schilderij, die daarenboven nog onbehagelijker is van kleur en behandeling dan eerstgenoemde.

Nu wij toch met de Duitschers bezig zijn, willen wij u *en passant* wijzen op een paar niet onverdienstelijke landschappen van Flamm en Krüger, en eene uitmuntende studie van Otto von Thoren. *Trekpaarden aan de boorden van den Donau*. Daar is een hoogst verdienstelijk streven naar waarheid en degelijkheid in die schilderij; de paarden zijn met zorg geteekend, fikschilderd en in het ensemble is frisheid en originaliteit van opvatting. Wij kunnen niet met dezelfde ingenomenheid spreken van het werk eens anderen en wel zeker meer beroemden vreemdelings, C. Troyon te Parijs. Eenzijdige vooringenomenheid noemen wij het wanneer sommigen, zoo als wij gehoord hebben, schouderophalend verklaren niets te zien in deze schilderij dat den grooten naam des vervaardigers regtvaardigt. Omdat in de wijze waarop b. v. de grond, een gedeelte van den fond, ja tot op zekere hoogte ook de hoofdzaak, de ossen voor den *Hooiwagen* behandeld zijn, de traditionele uitvoerigheid en nauwgezetheid van teekening onzer inheemsche school wordt gemist; omdat van de vormen niet meer werk is gemaakt dan hoogst noodig was voor het aspect der schilderij, daarom is het nog geen *raison* te zeggen: Troyon teekent niet, Troyon kan niet teekenen! Het is eenvoudig een *parti pris*, die verwaarloozing der vormen: eene opvatting die tegen eene andere opvatting over staat, maar haar regt van

bestaan, in zekere mate zelfs hare regtvaardiging vindt in de schoonheid en waarheid van toon, in de natuurlijkheid van het aspect. Even als altijd leidt ook hier het *parti pris* tot overdrijving en zijn de vormen ook daar verwarloosd, waar zij tot het karakter der voorstelling dringend noodig waren geweest. En ziedaar dan ook ons bezwaar tegen eene richting, waarvan Troyon een der meest talentvolle vertegenwoordigers is: eene richting, waarmee wij niet onvoorwaardelijk zweepen, maar wier veroordeeling uit de hoogte evenmin te pas komt. — vooral niet in een land, welks kunstenaars maar zelden van nature of door studie correcte teekenaars zijn, en die (zoo althans meenden wij) sympathie moesten gevoelen voor het streven van Troyon om diepte en ruimte, de fijnheid en zilverachtigheid van de luchttoonen in dit tafereel weder te geven. Dat bij dit streven zoo weinig kracht is ontwikkeld, en de verwaarloozing der vormen tot zulk een uiterste is gedreven, daarin ligt onze grief tegen een kunstwerk, waarvan wij herhalen het, wij niet met die ingenomenheid kunnen spreken, als wij gewenscht hadden te kunnen doen.

Vergelijkingen zijn gevaarlijk. — dubbel gevaarlijk waar het voortbrengselen in hetzelfde genre geldt. — en daarom onthouden wij er ons van, nu wij na het werk van Troyon dat van een Hollandschen kunstenaar, P. Stortenbeker in oogenschouw wenschen te nemen. Toch sluit zich die beschouwing geredelijk aan onze uitweiding van zoo even, omdat wij in het *Hollandsch landschap met vee*, bij buitijl weder met welgevallen het streven begroeten om een algemeen aspect van natuurwaarheid wat kleur en toon betreft te huwen aan eene goed bestudeerde teekening der details. Om te beginnen met wat sommigen, onzes inziens ten onrechte, eene bijzaak zullen achten. — welke eene helderheid, welk eene illusie in dat verschieft, waar het zonlicht nog niet onderschept is door de bui, die den voorgrond in schaduw hult. Stortenbeker heeft hier de natuur als op de daad betrap en wij zijn bereid hem, ter wille van dien allergeukkigsten greep het wat al te zamenge-drongene van de groep beesten op den voorgrond te vergeven. Trouwens, in die groep zelf is toch wederom veel verdienstelijks; mochten wij al hier en daar

de schaduwtoneel wat minder transparant, wat meer van den grijzen dagtoon aangedaan hebben gewenscht, in andere partijen is zooveel natuur, zulk een relief, dat wij hem van ganser harte de getuigenis geven van de door hem ingeslagen richting ook thans weder met gewenschten uitslag te hebben gevolgd.

Wij nadere het einde van onze wandeling, want ofschoon wij gaarne langer met u stilstonden voor landschappen, krachtig (hoewel wat zwaar) van toon en conscientieus geteekend, zoo als dat van C. Immerzeel; breed geschilderd, zoo als dat van A. van Everdingen; goed bestudeerd, in details zoowel als in ensemble, zoo als die van van Borselen en J. G. Vogel; oorspronkelijk van opvatting en met zuiveren natuurrijk, zoowel als met krachtvol talent geschilderd eindelijk, zoo als dat van F. H. Hendriks (*Ben landschap in Noorwegen*). — zoo zouden wij daardoor ten slotte toch geweld moeten doen aan ons beginsel om niet, door alles te willen noemen, het gehalte onzer beschouwing in de waagschaal te stellen.

Getrouw aan dat beginsel, en onder uitdrukkelijk voorbehoud van niet blind geacht te willen worden voor wat er verkeerd moge zijn in hunne richting of gebrekkigen in hunne werken, maken wij slechts ter loops melding van *Moeders nachtwaak* door Calisch, waarin details voorkomen, gelukkiger dan wij ze ooit van dien kunstenaar zagen; van het, zoo ge wilt niet zuiver oorspronkelijk, maar keurig geschilderde schilderijtje van Bakker Korff, dat daarenboven zeer verdienstelijk van kleur is; van het interieur eener *Keuken*, waarin J. H. Maris zich kolorist van goeden aanleg toont, enz.

Een oogenblik langer zouden wij wenschen te toeven bij *De jonge moeder*, de beste van de drie schilderijen door den Brusselschen schilder E. de Block geëxposeerd, om, zoo het nog noodig ware, u opmerkzaam te maken op den zonnigen toon, het warme, harmonieuze koloriet, de allerliefste uitdrukking in dit tafereel. Wat uitdrukking betreft is ook Jules Trayer, van Parijs, getrouw aan zijne reputatie, ofschoon in *De toebereidselen voor het toilet* de figuren niet zoo naief zijn en de behandeling niet zoo gesoigneerd is als in andere schilderijen welke wij van dien kunstenaar zagen. Intusschen hebben wij er meer mede op dan

met de door sommigen zoo hoog geprezen producten eener kunststrigting *à la mode*, vertegenwoordigd (en soms niet zonder talent) door Béranger, Billardet, Patrois en tutti quanti. Hoe men op eene reputatie zoo als de meeste van die heeren hier, dank zij belangeloze (?) vrienden, hebben verworven, zondigen kan zonder uitgeworpen te worden, bewijzen schilderijen als die van Francia, Girardet, e. a., waarin alle wezenlijke kunstwaarde voor manier en conventie heeft plaats gemaakt.

Ernstiger streven ontmoeten wij daarentegen bij andere vreemdelingen, b. v. bij Bource, ofschoon dan ook zijne voornaamste schilderij, *Zelfopoffering der Antwerpse looden*, bij gelukkig opgevatte en goed bestudeerde details, de eenheid en de kracht mist, waardoor deze voorstelling den door hem bedoelden indruk zou moeten maken.

De billijkheid eischt van ons dat wij van de Belgische schilders geen afscheid nemen, zonder nog gezegd te hebben dat T. Roffiaen eene fraaie *Ondergaande zon* (aan een meer in Beijeren) heeft geëxposeerd, en dat de studiekoppen die Coomans schilderde naar eene jonge vrouw van S. Germano op degelijker verdienste aanspraak kunnen maken dan zijn *tour de force* met Simson in den tempel.

Ten slotte een woord van lof voor de poëtische opvatting en de schoone uitvoering van mevr. Puyroche, geb. Wagner in de beide pendanten *Het gezegende en het verloofde land*. Hier de distelen en gifplanten, daar de bloemen, zijn breed en flink geschilderd; het koloriet beantwoordt uitstekend aan de gedachte. Wat overigens in dit genre op deze tentoonstelling al het andere overtreft is de heerlijke teekening van A. Schröder, *Een tropisch bosch*, welke verdienste, wat onvermoede studie, wat nauwgezette trouw aan de natuur en het karakter harer duizendvoudige vormen, wat breedheid en kracht van behandeling betreft, wij alleen bewonderen, niet analyseren kunnen.

En hiermede nemen wij afscheid van de Haagsche tentoonstelling met eene buiging voor de lezers die geduld en welwillendheid genoeg bezaten om ons op onze wandelingen te vergezellen.

's GRAVENHAGE den 30 Junij.

Z. K. H. Prins Frederik is heden ochtend vroeg-
dig op het buitengoed de Pauw, op den Leydschen
taatweg, teruggekeerd.

Men verneemt dat door Z. M. is benoemd tot
lieutenant-kolonel de gepensioneerde majoor van het
reg. in Nederlandsch Indië L. Pison, laatstelijk
luitant-plaatselijk kommandant der stad Batavia.

Burgemeester en Wethouders alhier hebben, bij
publicatie van gisteren, al de miliciens met verlof van
elgtingen van 1856 en 1857, uitgenomen die van het
reg. dragonders, opgeroepen, om zich op zaterdag
7 juli aanstaande, des morgens ten zeven ure, te
reunigen op het Raadhuis, om vervolgens in deta-
chementen op hunne respectieve korpsen te worden
edrigeerd.

Bij den Hoogen Raad is op heden aangebragt
revisie de zaak van P. Dreland, requirant procureur
in der Jagt, contra den Staat der Nederlanden,
sintimeerde procureur Claut. Zoo als men zich
erinnert zal, betreft het hier het regt van eigendom
aan eene partij ijzeren staven, aan den requirant toe-
hoorende en bij eene stranding door de Strand-
onderij geborgen, welke zaak in eerste instantie
voor den Hoogen Raad ten nadeele van den requirant
uitgewezen.

In de zitting van den Hoogen Raad der Neder-
landen van heden is als advocaat voor dat collegie
keedigd de heer George Belinfante.

Alhier zijn aangekomen en afgestapt aan het
Hotel Paulez, lord Ernest Bruce, kamerheer van H. M.
de Koningin van Engeland en lid van het Parlement,
de Vicomte d'Argy van Parijs, en de kunstschilder
A. Bogocheff van Dusseldorp.

Wij vernemen dat mevrouw Ristori maandag avond
ene tweede voorstelling in den Franschen schouw-
burg zal geven en daarbij in Maria Stuart zal optreden.

Voor de voorstelling op zaterdag avond waren reeds
gisteren geene plaatsen meer te bespreken.

ROTTERDAM den 30 Junij.

Onder het voorzitterschap van den heer Burgemeester
werd hier heden eene openbare vergadering van den
Gemeenteraad gehouden, welke door 26 leden bij-
gewoond werd; afwezig waren de heeren Beelaerts
van Blokland, Blom, de Bruyn, Eickma, Pincoffs,
van Reesema, Reuchlin, Smalt, F. van Vollenhoven
en J. van Vollenhoven.

Na het resumeren van de notulen der vorige ver-
gadering deelde de Voorzitter mede, dat de volgende
stukken waren ingekomen:

10 van Gedeputeerde Staten de goedkeuring op
het Raadsbesluit tot het doen eener overschrijving
van f 200, ten einde bij voorkomende gelegenheden
voor het Archief belangrijke stukken te kunnen aan-
kopen. — Voor kennisgeving aangenomen.

20 van Burgemeester en Wethouders het proces-
verbaal wegens het opnemen der kas van den
Gemeente-Ontvanger op heden, waarbij overeen-
komstig de boeken, in kas was bevonden de som
van f 131,846.32. — Mede voor kennisgeving aan-
genomen.

En 30, eene missive van de Plaatselijke School-
commissie, houdende het antwoord der commissie op
de tot haar gerigte vragen betrekkelijk de openbare
scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs. De
terste vraag betrof het verminderen van het vaste
traktament der hoofdonderwijzers en het in evenredig-
heid daarvan vermeerderen van de procenten, door
hen van de schoolgelden te genieten, wat tot meerdere
prikkel van hunnen ijver zou moeten strekken; de
Schoolcommissie antwoordde hierop, dat het gehele
voorstel dus was ingerigt, dat de onderwijzer zijne
onafhankelijkheid tegenover de ouders kon bewaren
de 5 percent van de schoolgelden was door de
commissie niet beschouwd als een prikkel, maar als
eene belooning; en, verminderde men het vaste inkomen,
dan liep men gevaar dat bekwaame onderwijzers zich
zouden terugtrekken; de commissie meende derhalve
te moeten volharden bij haar primitieve voorstel. De
tweede aan de Schoolcommissie gerigte vraag was,
of het onderwijzen van de beginselen der Staatshuis-
houdkunde niet in strijd was met de wet, doch de
commissie antwoordde hierop, dat in de wet wel een
minimum was opgenomen, maar geenszins een
maximum, zoodat zij in de genaakte bepaling niets
in strijd met de wet meende te zien, terwijl zij nog
opmerkte dat het de bedoeling was alleen nu en dan
de beginselen der staatshuishoudkunde als grondslag
voor de handelswetenschappen te doen onderwijzen. —
Werd besloten deze missive aan te houden, om die
straks nader te bespreken.

Na de mededeeling van deze weinige ingekomen

stukken, zeide de Voorzitter, hoe hij gehoopt had,
de gemeente-rekening over het afgelopen jaar ook
in deze zitting te kunnen inbrengen, doch zulks nu
eerst in eene volgende vergadering kunnen geschieden,
daar het drukken der bijlagen nog niet was afgelopen;
de rekening zelve was gereed.

Alsmu werd overgegaan tot het doen van verschil-
lende benoemingen:

de commissie voor de schutterij werden zamengesteld
als volgt: die voor de loting uit de heeren J. van
Vollenhoven, Gleichman en Löhnis, en die voor het
onderzoek uit de heeren J. van Vollenhoven en van
Oordt, en als plaatsvervangende de heeren Roest van
Limburg, Reuchlin en Offers;

tot hulponderwijzers werden met 22 stemmen tegen
eenige blanco biljetten en verloren stemmen benoemd
de heeren Zuidam en Noot;

tot beursknecht werd met 12 stemmen benoemd
H. J. Kramers; 7 stemmen waren uitgebragt op Ver-
schoor en 4 op H. van Leenhoff, terwijl 3 blanco-
biljetten waren ingeleverd;

tot makelaar in paarden, ruitjeuzen enz. werd met
12 tegen 11 stemmen benoemd de heer P. J. Giebels,
terwijl 3 blanco-biljetten waren ingediend.

Na afloop dezer verschillende benoemingen was aan
de orde de voortzetting der deliberatie over het voor-
stel der Plaatselijke Schoolcommissie betrekkelijk de
openbare scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs.

Nog twee punten van dat voorstel moesten worden
afgehandeld, waover in den aanvang der zitting
eene missive der Plaatselijke Schoolcommissie ingekom-
en was. Het eerste was de regeling der traktementen,
waaromtrent de heer Hubrecht verklaarde bij zijn
voorstel ontwikkeld gevoelen te blijven en daarbij in
eene wederlegging van de missive der Schoolcommissie
trad; de heer van Oordt beantwoordde den heer
Hubrecht nog kortelijk, waarna het voorstel der
Schoolcommissie werd goedgekeurd met 19 tegen 7
stemmen, die van de heeren Hubrecht, Mees, van
Casteel, Hoyneck van Papendrecht, Offers, de Critter en
van Rijkevorsel; volgens het alzo aangenomen voorstel
zullen de hoofdonderwijzers der 1ste klasse genieten eene
vaste jaarwedge van f 2100, die der 2de klasse van
f 1900 en die der 3de klasse van f 1800, benevens
5 per cent van de schoolgelden, f 600 voor huishuur,
f 150 voor het schoonhouden van het schoollocaal
en vuur en licht voor dat lokaal. Het tweede punt,
strekkende om de beginselen der Staatshuishoudkunde
onder de vakken van onderwijs op te nemen, gaf
tot geene nadere discussie aanleiding en werd bij
acclamatie goedgekeurd. Dit voorstel was hiermede
alzo geheel afgehandeld.

Daarop werd nogmaals voorgelezen het voorstel
der Plaatselijke Schoolcommissie betrekkelijk de meis-
jesscholen. Volgens dat voorstel zullen er zes meis-
jesscholen zijn, drie van de eerste klasse met een
maximum van 60 en drie van de tweede klasse met
een maximum van 80 scholieren; de vaste jaarwedge
van hen die aan het hoofd dier scholen staan zal
bedragen f 1800 of f 1600, benevens vrije woning,
5 pct. van de schoolgelden, f 150 voor het schoon-
houden van het schoollocaal en vuur en licht voor
dat lokaal; vier hier ter stede bestaande scholen zullen
worden overgenomen en nog twee na een vergelijkend
examen daaraan worden toegevoegd. Dit voorstel
gaf tot geene beraadslagingen aanleiding en werd bij
acclamatie goedgekeurd.

Alvorens tot de behandeling der verder aan de
orde gestelde onderwerpen werd overgegaan, zeide de
Voorzitter dat hij den heer van Rijkevorsel wilde
antwoorden op eene in de vorige zitting gedane vraag
nopens twee winkelkasten in de Hoofdsteege. De
Voorzitter zeide, dat Burgemeester en Wethouders
alles aanwendden om al wat dergelijke zaken betref-
fende langs minnelijke weg te vereffenen, en dat zij niet
stil zaten, bleek daaruit dat sedert de vorige zitting
reeds eene der bedoelde winkelkasten was weggenomen,
terwijl alles zou worden aangewend om ook de andere
te doen wegnemen, maar somwijlen werd de uitvoering
door bijzondere omstandigheden bemoeijelikt. — De
heer van Rijkevorsel betuigde dank voor de bekomen
inlichtingen.

Aan de orde was vervolgens het voorstel der Plaats-
elijke Schoolcommissie tot vaststelling der schoolgelden
voor de verschillende scholen, welk voorstel zonder
discussie bij acclamatie werd goedgekeurd.

Eveneens werd nog bij acclamatie zonder beraad-
slagingen goedgekeurd het voorstel betrekkelijk de
regeling en de zorg voor het verkrijgen van het noodige
hulp personeel voor de scholen, zullende volgens dat
voorstel door het hooger bestuur eene jaarlijkse bij-
drage van f 3000 voor de vormschool worden verstrekt.

terwijl daaraan door de gemeente jaarlijks f 1000 zal
moeten worden te koste gelegd.

Bij het vergevorderd uur stelde de Voorzitter voor,
de beraadslagingen over de voorwaarden ter aanbe-
steding der gazverlichting, aanvangende 1861, uit te
stellen tot de volgende vergadering en wegens de
Vergadering der Provinciale Staten in de volgende
week geene zitting te houden, waartoe besloten werd.

De openbare zitting werd daarop gesloten, terwijl
daarna nog eene korte vergadering met gesloten
deuren gehouden werd.

Heden morgen ten ongeveer 6 ure is in de Goud-
sche Vest, nabij de Blauwe Brug, gevonden het
lijk van zekere D. M., oud 17 jaren, welke in den
afgelopen nacht aldaar is verdrinken.

Bij Koninklijk besluit is de heer dr. W. G. Brill,
op zijn verzoek, eervol ontslagen als schoolopziener
in het 3de schooldistrict der prov. Gelderland, en tot
schoolopziener in dat district benoemd de heer J.
Goedhart, te Epe.

Bij Koninklijk besluit is benoemd tot ontvanger
der directe belastingen en accijnsen te Monfoort e. a.,
de heer J. M. Kleuwers, thans ontvanger derzelfde
middelen te Noordwelle e. a.

In de gisteren gehouden zitting van den Ge-
meenteraad van Amsterdam is de voordragt van
Burgemeester en Wethouders om, naar aanleiding
eener door de heeren Roobol en Tjasink, concessi-
onarissen tot het bespelen van den schouwburg, gedane
aanvraag, voor dit jaar den aanvang van het speel-
seizoen op 1 september te bepalen, door de vergadering
zonder stemming goedgekeurd.

De tentoonstelling van provinciale nijverheid
te Amsterdam wordt dagelijks druk bezocht. Ll.
zondag beliep het getal bezoekers circa 1400. Dezer
dagen werd zij bezocht door den Commissaris des
Konings in Noordholland, en den Graaf van Chambord.
Het stoombootje op de tentoonstelling aanwezig,
ingezonden door de heeren Doedes en Jacobs te Haarlem,
het kleinste tot heden hier te Lande vervaardigd,
doet van tijd tot tijd, in het bijzijn van de leden
der commissie voor de tentoonstelling, proefvogten
op het IJ, waarbij ieder zich van den snellen en
regelmatigen gang kan overtuigen. Dezer dagen
zullen aldaar ook proeven genomen worden met eene
reddingboot, behoorende aan de Zuid- en Noord-
hollandsche Redding-Maatschappij en vervaardigd
door de heeren Ranning & Co. De prachtige collectie
edelgesteenten is nog aanzienlijk vermeerderd.

Eergisteren is mevrouw Ristori in den stads-
schouwburg te Amsterdam opgetreden in de rol van
Judith, in het treurspel van dien naam van den
Italiaanschen schrijver Paolo Giacometti. Na het
vijfde bedrijf ontving de beroemde tragédienne de
warmte blyken van hulde der vergadering, en ge-
durende den loop der voorstelling werden verscheiden
bouquetten op het toneel geworpen. Ten slotte werd
haar eene prachtige lauwerkran, met de Italiaansche
kleuren versierd, toegereikt.

Uit den Helder schrijft men den 28 dezer:
„Het exercitie-eskader heeft bevel ontvangen om
den 1 juli a. s. een kruistogt in de Noordzee te
gaan doen, den 15den dier maand op de hoogte van
Texel te zijn en een vaartuig naar binnen te zenden
om orders te gaan halen, daarna naar Edimburg te
vertrekken, waar steenkolen zullen worden inge-
nommen, en na een verblijf van eenige dagen de terugreis aan te
nemen, om in het begin van augustus weder in Texel
binnen te vallen. Men zegt, dat daarna het eskader
zal worden ontbonden en eenige vaartuigen, daartoe be-
hoord hebbende, andere bestemmingen zullen erlangen.”

Den 28 dezer is, onder begunstiging van het
schoonste weder, de eerste steen gelegd aan het nieuwe
droog dok voor de Marine te Willemsoord. De
plechtigheid werd verrigt in tegenwoordigheid van alle
militaire en civiele autoriteiten, benevens een aantal
genooten, door den directeur en kommandant der
Marine, Bijl de Vroe, die bij deze gelegenheid eene
gepaste aanspraak hield, welke door den ingenieur
Schoutman werd beantwoord. Het terrein en de put
waren sierlijk met vlaggen getooid en leverden een
verrassend schouwspel op.

Gisteren is aan de Utrechtsche Hoogeschool tot
doctor in de beide regten bevorderd de heer W. A.
v. d. Wall Bake, geboortig van Gendringen, na ver-
dediging van een Akademisch proefschrift over de
ontzetting der ambtenaren van het openbaar ministerie,
volgens art. 12 der wet op de regterlijke organisatie.

De officieren, onderofficieren en verdere man-

schappen, die van de verschillende regementen infan-
terie tot het bijwonen der pionniers-oefeningen bij
het bataillon mineurs en sappeurs te Utrecht zijn
gedetacheerd, zullen in den loop dezer week naar
hunne respectieve korpsen terugkeeren.

Men verneemt, dat het bataillon mineurs en
sappeurs dit jaar niet zal kamperen, omdat de leger-
plaats bij Zeyst door infanterie, artillerie, enz. zal
worden betrokken.

Wij meenen thans met zekerheid te kunnen mede-
deelen, dat aan de oefeningen in het kamp te Zeist
zullen deelnemen twaalf bataillons infanterie, te kiezen
uit de verschillende regementen: een regem. kavalerie,
twee batterijen veld- en eene batterijrijdende artillerie.
Het opperbevel over de kamperende troepen, die in
twee brigades verdeeld zullen zijn, is door Z. M. op-
gedragen aan Z. K. H. Prins Frederik (veldmaarschalk).

De eerste brigade zal door Z. K. H. den Prins van
Oranje, generaal-majoor, kommandant van de reserve-
brigade, en de tweede brigade door den generaal-
majoor baron van Geen, kommandant der 4de brigade
infanterie enz., gekommandeerd worden. Tot chef
van den staf is door Z. M. gedesigneerd Z. E. den
heer luitenant-generaal baron C. Nepveu, chef van
den generalen staf, adjudant des Konings in buiten-
gewone dienst. De noodige detachementen van ge-
melde bataillons zullen worden vooruitgezonden, om
de legerplaats enz. in gereedheid te brengen.

Morgen zullen de verschillende tirailleur-com-
pagnien het kamp bij Milligen betrekken. Na aan-
komst aldaar zullen zij van wege Z. M. den Koning
onthaald worden.

Er worden door het Bestuur van Nijmegen alle
pogingen aangewend om de te verwachten ligtingen
van 1856 en 1857 behoorlijk te kunnen kazeneren.
Alle vroeger daarvoor gebruikte gebouwen worden
daartoe ingerigt, de paardenstallen opgeruimd en zelfs
zou het gebouw van het gymnasium te dien einde zijn
opgenomen.

In de h. dingsdag gehouden zitting van den
Gemeenteraad te Hardenberg werd gelezen eene mi-
nisteriële beschikking op het voorstel tot een plan van
schikking wegens de marke-aangelegenheden, inhoudende:
dat de Hooge Regering daartoe niet konde mede-
werken voor dat de posten der marke op de begroeting
waren gebragt. De Voorzitter, die den leden wederom
het groote belang daarvan en de treurige gevolgen van
het tegendeel ernstig onder het oog bragt, zag
zijne edele pogingen wederom teleurgesteld, terwijl
het voorstel om aan het verlangen van hooger autori-
teiten te voldoen, ten einde de inkomsten en uitgaven
op de begroeting te brengen, even als altijd met 4
tegen 3 stemmen is verworpen.

Ll. maandag had door het provinciaal bestuur
van Groningen de aanbesteding plaats van de laatste
vier percelen wegens het onderhouden van onder-
scheidene wegen en kanalen in de provincie Groningen,
welk werk is aangenomen voor eene som van f 23,702.

Ll. maandag had te Vlissingen de aanbesteding
plaats eener nieuw te bouwen Gereformeerde kerk,
en is dit werk aangenomen door den heer C. de
Wolff aldaar, als minsten inschrijver, voor f 56,000.

Volgens een bericht van Zr. Ms. Minister-resident
te Rome, zijn bij Pauselijk besluit van den 4 dezer.
ten einde den toenemenden uitvoer van brandstoffen
en de verhooging van derzelve prijzen tegen te gaan,
de uitvoerregten voor houtskool en brandhout ver-
hoogd: en wel voor houtskool 8 bajocchi per 200
pond: voor hout in blokken scudo 1.20 per canna,
voor takkewoosden sc. 2.80 per 1000 en voor kleine
dito 70 bajocchi per 1000.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

BEVALLEN: H. van Schaik, geb. Visser, d. — H. A.
de Jager, geb. Gaartman, z. — A. M. van de Loo, geb.
van Lieshout, d. — G. Kraal, geb. Leentvaar, d. —
A. M. van Oers, geb. Worm, d. — G. Linthuis, geb.
van Velzen, z. — H. van der Ree, geb. van der Ree,
d. — C. J. Zwart, geb. van der Does, z. — J. M.
Schroder, geb. Kleyn, z. — H. H. Behrens, geb. Konings,
z. — J. M. C. Hoffman, geb. Havelaar, z. — J. M.
van de Polder, geb. Girod, z.

ROTTERDAM den 30 Junij.

OVERLEDEN: J. A. Schott, jnr., 52 j. — C. Thunissen,
z., 10 j. — J. van den Bogaert, d., 9 m. — S. van
Netten, z., 10 m. — A. M. Tuynman, wed. A. T.
Ter Linden, 63 j. — C. F. W. de Wilde, man van J. M.
Beunderman, 35 j. — L. G. D. van der Vos, z., 2 m. —
C. van Woelen, z., 6 m. — M. van der Horst, d.,
1 m. — G. Vlasdonk, z., 6 m. — A. Brouwer, vrouw
van J. Been, 31 j. — W. C. G. Gommers, z., 1 j. —
J. A. van Nek, z., 1 m. — A. Ozeffus, z., 5 m.

schappen, die van de verschillende regementen infan-
terie tot het bijwonen der pionniers-oefeningen bij
het bataillon mineurs en sappeurs te Utrecht zijn
gedetacheerd, zullen in den loop dezer week naar
hunne respectieve korpsen terugkeeren.

Men verneemt, dat het bataillon mineurs en
sappeurs dit jaar niet zal kamperen, omdat de leger-
plaats bij Zeyst door infanterie, artillerie, enz. zal
worden betrokken.

Wij meenen thans met zekerheid te kunnen mede-
deelen, dat aan de oefeningen in het kamp te Zeist
zullen deelnemen twaalf bataillons infanterie, te kiezen
uit de verschillende regementen: een regem. kavalerie,
twee batterijen veld- en eene batterijrijdende artillerie.
Het opperbevel over de kamperende troepen, die in
twee brigades verdeeld zullen zijn, is door Z. M. op-
gedragen aan Z. K. H. Prins Frederik (veldmaarschalk).

De eerste brigade zal door Z. K. H. den Prins van
Oranje, generaal-majoor, kommandant van de reserve-
brigade, en de tweede brigade door den generaal-
majoor baron van Geen, kommandant der 4de brigade
infanterie enz., gekommandeerd worden. Tot chef
van den staf is door Z. M. gedesigneerd Z. E. den
heer luitenant-generaal baron C. Nepveu, chef van
den generalen staf, adjudant des Konings in buiten-
gewone dienst. De noodige detachementen van ge-
melde bataillons zullen worden vooruitgezonden, om
de legerplaats enz. in gereedheid te brengen.

Morgen zullen de verschillende tirailleur-com-
pagnien het kamp bij Milligen betrekken. Na aan-
komst aldaar zullen zij van wege Z. M. den Koning
onthaald worden.

Er worden door het Bestuur van Nijmegen alle
pogingen aangewend om de te verwachten ligtingen
van 1856 en 1857 behoorlijk te kunnen kazeneren.
Alle vroeger daarvoor gebruikte gebouwen worden
daartoe ingerigt, de paardenstallen opgeruimd en zelfs
zou het gebouw van het gymnasium te dien einde zijn
opgenomen.

In de h. dingsdag gehouden zitting van den
Gemeenteraad te Hardenberg werd gelezen eene mi-
nisteriële beschikking op het voorstel tot een plan van
schikking wegens de marke-aangelegenheden, inhoudende:
dat de Hooge Regering daartoe niet konde mede-
werken voor dat de posten der marke op de begroeting
waren gebragt. De Voorzitter, die den leden wederom
het groote belang daarvan en de treurige gevolgen van
het tegendeel ernstig onder het oog bragt, zag
zijne edele pogingen wederom teleurgesteld, terwijl
het voorstel om aan het verlangen van hooger autori-
teiten te voldoen, ten einde de inkomsten en uitgaven
op de begroeting te brengen, even als altijd met 4
tegen 3 stemmen is verworpen.

Ll. maandag had door het provinciaal bestuur
van Groningen de aanbesteding plaats van de laatste
vier percelen wegens het onderhouden van onder-
scheidene wegen en kan

